

[H. F. Ulrichsen.]

Storbankerne; Storbankerne synes efterhaanden at give sig i Lag med det Arbejde, som egentlig burde udføres af en officiel Propagandacentral.

I Forbindelse med disse Bemærkninger vil jeg gerne sige, at jeg i allerhøjeste Grad skatter den Medvirken, der er blevet ydet danske Foredragsholdere, danske Presse mænd og danske Kunstnere af de under Udenrigsministeriets Pressebureau sorterende Presseattachéer, af hvilke flere har ydet en overordentlig stor Indsats. Vi behøver blot at tænke paa det Arbejde, der er gjort af Presseattachéen i Paris, naar der har været store danske Udstillinger i Bruxelles eller i Paris. Der er ingen Tvivl om, at det Arbejde er gavnligt og ofte er blevet udført paa fortrinlig Maade, men der er paa den anden Side heller ingen Tvivl om, at Centralinstitutionen her: Udenrigsministeriets Pressebureau eller tilsvarende Organer Gang paa Gang har vist en utilbørlig Mangel paa Forstaaelse af, hvad der skal gøres, og, som jeg nævnte det før, i visse Tilfælde en Skødesløshed, der forbavser, naar det drejer sig om en officiel Institution.

For Resten hørte jeg for et Par Dage siden i Radioavisen et Interview med en Udlænding, hvilket foranledigede mig til at undersøge endnu et Spørgsmaal vedrørende dansk Propaganda uden for Landets Grænser. Det var et Interview med en Mand fra Sydamerika, som udtrykte sin store Interesse og Begejstring for Kortbølgeudsendelser fra Tyskland, Kortbølgeudsendelser, som satte de tyske Kolonister, deres Familie og Børn i Stand til pr. Radio at følge, hvad der skete i deres Fædreland, og derigennem skabte en intim og nøje Forbindelse mellem disse Udvandrere og deres Venner og Bekendte i Hjemmet. Jeg spurgte, hvorledes det forholdt sig med denne Sag, havde for øvrigt tidligere hørt om det og fik at vide, at en Pressemand, Redaktør Grunnet, for et Par Aar siden havde henvendt sig til Udenrigsministeriets Pressebureau for at faa forberedt et Arbejde for tilsvarende Udsendelser fra Danmark. Det havde ingen Interesse. Efter mit Skøn er dette Problem et af de aller mest interessante. Skal man være i Stand til at vedligeholde Forbindelsen med de Danske ude omkring, vedligeholde Interessen for dansk Kultur, vil det være et af de naturligste og bedste Midler at faa indført saadanne Kortbølgeudsendelser, der paa Dansk og eventuelt andre Sprog kan fortælle om dansk Kultur og Tænkemaade.

I øvrigt er der ogsaa et andet Punkt, hvor vi mangler noget for den danske Propagandas Vedkommende. De Lande, i hvilke en betydelig Minoritet taler et af de kendte Verdenssprog, har en stor Presse, trykt paa det paagældende Sprog, saaledes i Tjekkoslovakiet paa Tysk o. s. v., hvor igennem Udlandet altid kan faa at vide, hvad der foregaar i de paagældende Lande. Der er heldigvis en Del, der interesserer sig for, hvad der foregaar her i Danmark, men de paagældende har intet som helst Middel til til daglig at følge, hvad der sker. De har den udmærkede røde Bog, de har udmærkede Bøger om Danmark, der udkommer med forskellige Intervaller, og de har Statistisk Departements Publikationer, men den daglige, den ugentlige eller maanedlige Meddelelse har de ikke.

Der er en hel Række andre Lande, der til Trods for, at de sidder økonomisk langt slettere i det end Danmark, er i Stand til at udsende saadanne Publikationer med Meddelelse om politiske og økonomiske Begivenheder, litterære Nyheder, kunstneriske Nyheder, alt, hvad der vedrører de paagældende Landes intellektuelle og økonomiske Forhold. Vilde det virkelig være umuligt at løse en saadan Opgave herhjemme? Man havde mange Steder i Udlandet godt af at følge, hvad der sker her i Danmark, og det kunde gøres for forholdsvis smaa Midler paa et af Verdenssprogene. Det vilde ogsaa i langt højere Grad gøre det muligt for Udlandets Presse paa rigtigt Grundlag at beskæftige sig med danske Forhold. Der blev gjort et lille Forsøg for forholdsvis kort Tid siden paa at etablere et saadant Foretagende med et mindre Blad paa Tysk af Redaktør Dalhoff-Nielsen, men det afvandt ikke tilstrækkelig stor Interesse. Jeg tror, her er en Opgave. Der blev ogsaa en kort Tid udsendt Turistmeddelelser paa fremmede Sprog, men af en saadan latterlig Karakter, at udenlandske Presserepræsentanter undrede sig over, at man overhovedet kunde udsende noget saa mærkeligt.

Jeg har endelig til Slut endnu en Ting, jeg vil sige. Det drejer sig om et helt andet Emne. Jeg finder, det er en Smaalighed, der er vist fra Lovgivningens og Administrationens Side, naar man f. Eks. — jeg ved ikke, om det blev nævnt før — for Sukker-sygepatienternes Vedkommende har sløjft det, der hedder de syges Snaps, en Afveksling i deres Diæt, som er naturlig, ligesom jeg finder, der paa et andet Omraade, hvor det drejer sig om Spiritus, er handlet ilde. Jeg har i flere Tilfælde været ude for, at